

Ryszard Wołagiewicz

Gronowo, gm. Ostrowiec, woj.
koszalińskie

Informator Archeologiczny : badania 9, 122

1975

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

GRONOWO, gm. Ostrowiec
woj. koszalińskie

Muzeum Narodowe
w Szczecinie

Badania prowadził dr Ryszard Wołągiewicz.
Finansowało Muzeum Narodowe w Szczecinie.
Trzeci sezon badań. Cmentarzisko kurhanowe
kultury wielbarskiej. Okres wpływów rzymskich.

Zbadano 13 kurhanów /nr 1-5, 23-30/, co łącznie z dziesięcioma rozkopanymi w latach 1973 i 1974 stanowi 23 kurhany spośród 30 zachowanych na cmentarzysku. Wszystkie dotychczas rozkopane mogiły mają nasypie ziemne i nie zawierają konstrukcji kamiennych. Tylko 3 zawierały warstwę popieliska /nr 5, 13 i 23/, 1 mogiła kryła grób popielnicowy, natomiast aż 14 mogił posiadało pochówki nieciałopalne.

Nowością są odkryte w południowo-wschodniej części cmentarzyska 3 kurhany z grobami jamowymi /nr 27, 29 i 30/, stanowiące wraz z sąsiadującym z nim kurhanem nr 28 /grób szkieletowy/ najstarszą część cmentarzyska kurhanowego z fazy B1. Położony obok nich kurhan nr 26 pochodzi natomiast z fazy B2. Liczne pozostałe kurhany są sobie współczesne i pochodzą z fazy B2/C1 /C1a/. Tylko 1 kurhan /nr 29/ posiadał w nasypie wtórny pochówek /faza B2/C1/, natomiast pozostałe kurhany zawierały tylko pochówek pierwotny. Spośród nich dwa kurhany /nr 1 i 3/ należą do odkrytych już, w poprzednich latach /kurhany nr 14, 18 i 22/, mogił wielopochówkowych. Kurhan nr 1 zawierał aż 5 grobów. Kurhan nr 25 okazał się kenotafem, zaś domniemany kurhan nr 24 naturalnym pagórkiem.

Wyposażenie grobów w kurhanach z fazy B1 i B2 składało się głównie z zapinek /AIII 53, AIV 68 i 74 oraz AV s.9/ i drobnych ozdób i przyborów /paciorki, igły i sprzączki/. Większość pochówków z kurhanów z fazy C1a zawierała ostrogi oraz dość dobrze zachowane skrawki odzieży. Między innymi w grobie nr 1 w kurhanie nr 3 w okolicy ostróg zachowały się resztki cholewek obuwia zdobionych licznymi frędzlami. Dotychczasowe wyniki rzucają duże możliwości poznawcze w zakresie rekonstrukcji stroju ludności kultury wielbarskiej na Pomorzu oraz zróżnicowania społecznego pochowanych osobników i całych ich rodzin.

Do zakończenia badań pozostało rozkopanie 7 kurhanów, zachowanej części cmentarzyska płaskiego oraz zweryfikowanie sąsiadującego z cmentarzyskiem dużego rowu jako domniemanego wybierzyska ziemi użytej do usypania kurhanów.

Badania będą kontynuowane.